

[Bundvad.]

sion, invalidepension samt enke- og enke-mandspension.

Det er altså forslagsstillernes opfattelse, at en tjenestemandslignende pensionsordning må være endemålet for en pensionsreform.

Idet jeg henviser til forslaget bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til folketingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Erling Dinesen): Hermed fremsættes for folketinget forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om ferie med løn, lov om lærlinge forhold og medhjælperlov. (Om indførelse af 4 ugers ferie med løn eller feriegodtgørelse, forhøjelse af feriegodtgørelsen til 10 pct. og udvidelse af den af ferieloven omfattede personkreds).

Forslaget er en uændret genfremsættelse af et forslag til folketingsbeslutning, socialdemokratiet fremsatte i sidste folketings-samling.

Siden 1953, da ferien blev forlænget til 18 dage, er der sket en betydelig vækst i produktiviteten, ligesom der er sket en skærpelse af de krav, som stilles til den enkelte arbejdsindsats på arbejdsmarkedet. Det er derfor naturligt, at der føles et stærkt behov for øget fritid.

Både i Sverige og Norge har man forlænget ferien til 4 uger, og det må være rimeligt og naturligt, at noget tilsvarende gennemføres her i landet.

En nogenlunde ensartet nordisk udvikling på dette område bør tilstræbes som på andre vigtige socialpolitiske felter.

I maj 1967 nedsatte den tidligere regering et udvalg, som fik til opgave at undersøge og vurdere de produktionsmæssige, økonomiske og sociale konsekvenser af en nedsættelse af arbejdstiden til 40 timer egentlig.

Da der selvsagt er en vis sammenhæng mellem ferie og arbejdstid, fik udvalget også til opgave at vurdere spørgsmålet om en forlængelse af den årlige ferie ved siden af eller i stedet for en yderligere nedsættelse af arbejdstiden. Udvalget afgav betænkning i efteråret 1968.

Det fremgår bl. a. af betænkningen, at arbejdstidsspørgsmålet her i landet tradi-

tionelt er ordnet ved forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter.

Det vil da også være vanskeligt at lovgive på dette område, selv om det er sket i andre nordiske lande.

Derimod har vi en ferielovgivning, som udvalget også har beskæftiget sig med, og forslag til visse ændringer i loven er indeholdt i betænkningen.

Arbejdsmarkedets parter har i foråret i år afsluttet overenskomster for en periode frem til 1. marts 1971. I aftalen indgår en begrænset arbejdstidsforkortelse, som får virkning fra september 1970.

Nærværende forslag indebærer ikke yderligere fritidsforøgelse i overenskomstperioden, men skal det sikres, at en ferieforlængelse kan finde sted efter overenskomstens udløb i 1971, må opsparingen til den øgede ferie påbegyndes 1. januar 1970. Det skulle ved hurtigt arbejde være muligt at tilvejebringe lovgrundlaget herfor.

Ordføreren for forslagsstillerne (Arne Larsen): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om fri bytteret for lejere og om oprettelse af central boligformidling i større byområder.

Det er ikke første gang, socialistisk folkeparti fremsætter sine tanker om løsning af problemet „fri bytteret for lejere“. Dette er gjort gennem fremsættelse af forslag til lov i folketingssamlingen 1967-68 og igen i samlingen 1968-69. Fra alle sider her i det høje ting er udtrykt interesse for dette spørgsmål, men man har ikke kunnet nå frem til en endelig løsning, idet man bl. a. har villet afvente, om forhandlinger om dette problem mellem grundejernes og lejernes landsorganisationer kunne ende med et positivt resultat. Imidlertid er en sådan frivillig løsning af lejernes bytteret ikke i sigte, hvorfor socialistisk folkeparti atter fremsætter problemet til forhandling — denne gang som forslag til folketingsbeslutning.

Vi har i forslaget til folketingsbeslutning også taget spørgsmålet om central boligformidling op. Fra mange sider har man gentagne gange udtrykt ønsket om at få fastslået, hvor stor en boligmangel eller hvor stort et boligbehov vi egentlig har. Socialistisk folkeparti mener, at dette snarest bør konstateres, men at det næppe kan konstate-